

GÖMÖR-KIS-HONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi, megyei és községi érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyílttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felölős szerkesztő:

GÁL ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Vármegyei körjegyzőknek, tanítóknak és községi elő-
járóságoknak egész évre . . . . . 8 korona.

Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyílttér sora . . . . . 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetést és nyílttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Tompa Mihály születésének százéves évfordulója.

1817. szeptember 28. nagy világ-rohanó történelmében egy szürke dátum, a magyar irodalom világában egy zseniális nagyság születésnapja s a költészet melegét szerető szívek életében egy forró leheletű szellem ébredésének kedves időpontja.

Százesztendő „ezüstös kódén át” vissza néz a lelkünk és szomjasan érzi a mult nagyságát és erősen érzi az igazi nagyság örökkévalóságát!

Százesztendő sok viharán át egy lehetetlen finomságu melegséget érez a szív, amely évezredek óta mindig szereti a meleget, százesztendő sötét és fényes napjain keresztül kegyelettel és hálással áll meg az emlékezés, amelynek nemes éfzése még nem veszett ki az emberi lelkekből.

Gömör Tompát ünnepelte a százesztendő évfordulón s az ünneplés komoly és méltóságos hangja érzéseket, eszméket és szívdobogásokat örökített meg.

A negyedik esztendejében örülő világ-háboru egyik csendes őszi nappán, amikor a gömöri hegyek oldalát aransárgára festi meg a mindég egyforma és mindég szép természet, amikor a nap melegítő sugarai kedveskedve simogatják végig a szívek legbelsőbb világát s amikor a hosszú embervonalak vért áldoznak a nemzet szent oltárán, Gömör meg-
rázta a fásultságát, levetette a közönyét és megmutatta, hogy a nagy szomorúságok és sirások sötét napjaiban is tud örülni annak, hogy az ő életerejéből fakadt száz év előtt az a szív, amelynek szava a szomorúságok és sirások érzéseinek aranyos patinát tudott adni.

A negyedik esztendejében rohanó világcsapás idején Gömör megszentelte a Tompa Mihály szellemét, amely a nemzeti megpróbáltatások szivetszorító jármát felemelt fővel tanította hordozni s amelynek erejére, tüzére és frissességére oly nagy szükség van ma, amikor a nemzeteknek kemény ökölcsepások között kell végigharczolni a nagy küzdelmet és kivezekelni a fellélegzés örömteli békéjét.

*

A jubiláris ünnepségek szeptember hó 27 én és 28 án folytak le. Az első nap estjén egy irodalmi művésztet rendezett a vármegye, a

második napon a díszközgyűlés fényes ünnepségei zajlottak le.

Ezen eseményekről a következő tudósításaink számolnak be:

A művész est.

A gömöri kereteket messze túlhaladó ünneppé nőtte ki magát a fényesen sikerült művész est. Csütörtökön este fél 9 órára teljesen megtelt a megyeháza nagy terme előkelő, intelligens közönséggel. Különösen nagy számmal jelentek meg a hölgyek a virágregét költőjének tiszteletére. Minden ülőhely be volt töltve úgy, hogy a hölgyek közül is többen ülőhelyre jutottak. A megye és város közönsége sorai közt vezető helyen ültek a rendező oldalon *Putnok* Móríczt főispán és dr. *Fornet* Gyula alispán a rendező-bizottság megyei tisztviselőivel.

Fél kilenc óra után felcsendült a csengetyűszó s általános figyelem közt az emelvényre lépett *Abonyi* Gyula a nemzeti színház tagja, mint konferáló s rövid pár szóval ügyesen bevezetőt nyújtott a művésztet, jelentvén, hogy *Máthé* Jenőné nyitja meg a programot *Gál* István ünnepi prólogjával.

Kedvesen, ünnepiesen, folyton emelkedő páthosszal hangzott el a prólog *Máthé* Jenőné ajkairól, maga a prólog szellemes, találó, a helyzethez mért fordulataival jó bevezetője volt a művész estnek s eltalálta a megfelelő hangulatok fölkelését.

A konferáló *Abonyi* jelentette, hogy a programtól némi eltérés lesz, amennyiben az énekszámok zongorakíséretét nem végezheti *Serák* Alicze, mert színházi próbája miatt nem hagyhatja el Budapestet, de eljött helyette *Román* Erzsike zenetanárnő, a ki hasonló sikerrel végzi a zongorajátékot.

Vágó Boriska operaénekesnő jelent meg az emelvényen *Román* Erzsike kíséretében s a program szerint elénekelt *Faust* nagy áriáját. A kedves megjelenésű ifjú művésznő hangjának tiszta csengésű modulációival a legmélyebb hatást keltette s magas művészi élvezetet nyújtott az egybegyűlt közönségnek, amely sietett is a legzajosabb tetszésnyilvánításokkal ráadásat kérni s azt meg is kapta.

Kálniczky Géza dr. kassai kir. táblai bíró, vármegyének szülötte adott elő igen érdekes intimításokat *Tompa* Mihály és *Reményi* találkozásáról, kiemelvén a két nagynevű ember későbbi sorsfordulataiban mutatkozó eltéréseket. A közönség végig nagy figyelemmel hallgatta a tárgyuknál fogva közérdeklődést keltő részleteket.

Majd egy fiatal énekművész lépett az emelvényre *Demény* Artur személyében, aki *Román* Erzsike avatott zongorakíséretével erőteljes, de lágyan olvadó és hajlékony hangon adta elő *Tosca*: Nagy áriáját, majd a közönség élénk tetszésnyilvánításaira még egy *Rubinstein* darabot: az „*Azra*”-t adta ráadásul.

Az ünnepi est megragadó jelenete volt

Jászay Mari szavalata. Mikor a nagy tragika ajkain megzendült a mély, erőteljes, szinte férfias hang, de mégis a női tónus kiismerhető varázsával, a legnagyobb figyelemmel hallgatta mindenki Tompa jól ismert hazafias allegóriáját: „A madár fiaihoz,” de a végén azt gondolta mindenki: így még nem hallottam ezt elszavalni!

Öt perces szünet után *Vágó* Boriska jelent meg *Román* Erzsike kíséretében s nálunk alig megbíráható művészi magaslapon adta elő *Tarnay* „Üzenet” és *Csiky* „Bánkódás” című dalát. A rengeteg tapsvihar arra bírta a bájos művésznőt, hogy „Csilláromhaj változások” címmel gyönyörű magyar műdalt énekeljen s mikor az sem volt elég, még „Ha eljüt hozzád . . .” kezdetű elégikus új dalt is elénekelt lágyan csengő hangon.

A hangművészet élvezetei után *Jászay* Mari föllépése következett ismét Tompa: „Három a darú” című humoros darabjával, amely ilyen legmagasabb fokon álló művészi előadásban igazán fejedelmi hatást keltett a szavalat királynőjének ajkairól.

Demény Artur következett utána *Román* Erzsike rutinos kíséretével. — A fiatal operaénekes *Carmen* operából énekelte baritonjának erőteljes és lágy változataival, nagy hajlékonysággal. — A tetszészaj elhangzása után *Kurucz* János nótáiból dalolta a „Hervadó rózsák” címűt, majd *Hubay*: „Szeretném itt hagyni . . .” kezdetű csinos darabját.

Az ünnepi este végére csattanóul *Jászay* Mari szavalta el a Szózatot, amihez *Román* Erzsike adott zenei bevezetést s a művésznő szavalata *Abonyi* felszólítása nélkül rábirta volna a közönséget, hogy végül elénekelje a hazafias dalt.

Abonyi jelezte még, hogy máskor is lehet alkalmunk a művészgarda előadásában gyönyörködni, eljönnek ők alkalomadtán másik művésztet rendezni jótékony célra. — A közönség szívében mélyen csendülő viszhang támadt: Isten hozza őket vissza!

A művész est anyagi siker dolgában is fényesnek mondható. A felülfizetéseket helyszűke miatt most nem közölhetjük, de lapunk jövő számában fogjuk közreadni.

A művésztet gyönyörű számu és színvonalu közönségének elittje ezután *Putnok* Móríczt főispán és szeretetreméltó feleségének kedves meghívására a főispáni eltogadó terembe ment át, ahol tea és hideg hufélék mellett kellemesen elbeszélgetett az összegyűlt gömöri társaság.

A teán részt vettek a művésznők és művészek is s rajtuk kívül a gömöri uri közönség színe-javát láttuk a teremben.

Ezenkívül a Tompa-szálloda éttermében is díszes társaság gyűlt egybe az estély után, amely csakhamar kibővült a főispáni teáról elszéledő közönséggel s művészekkel.

Mindkét társaság hangulata meleg és kedves volt és finoman záró akkordját képezte a vi-

déki keretek között szenzációsnak mondható sikerű művésztnek.

A kereskedelmi miniszter városunkban.

A m. kir. kormány képviselőjében a Tompa Mihály születésének századik fordulójára alkalmasból gróf Serényi Béla keresk. miniszter, putnoki nagybirtokos és országgyűlési képviselő jött városunkba.

Réggel 8 óra tájban a tehervonathoz csatolt külön kocsiban érkezett a miniszter, kinek fogadására a pályaudvaron megjelent Putnoky Mórícz főispán, dr. Kovács László polgármester.

A vasuti kocsiból kiszálló miniszter legjobb hangulatban barátságosan köszöntötte a megjelenteket, majd a dr. Kovács László polgármester meleghangú üdvözlő szavaira szívélyesen válaszolt; érdeklődött a világitási és ellátási viszonyok iránt s támogatását a város javára készséggel helyezte kilátásba. Majd Putnoky Mórícz főispánnal behajtatott a miniszter a városba, hol a megyeházán várták a tisztviselők, élükön dr. Fornet Gyula alispánnal, kit a miniszterhez nemcsak atyafiságos jó viszony szoros kötelékei fűznek, de ő régi kedvence is a miniszternek.

Az alispán tiszteletteljes és bensőséges szavakkal üdvözölte a minisztert, kinek láthatólag jól esett a meleg „Isten hozott” szívélyes tolmácsolása s azért köszönetet mondott.

Megérkezés után a miniszter látogatást tett dr. Fornet Gyula alispánnal, ki a vármegye közviszonyairól, ellátási, közlekedési és különösen világitási viszonyairól referált a kegyelmes urnak s aggályait fejezte ki a várható alakulásokkal és nehéz beszerzési viszonyokkal szemben. Gróf Serényi Béla keresk. miniszter, ki általában a legnagyobb előzékenységet, figyelmet és körültekintő gondosságot tanúsít a vármegye ügyei iránt, az alispánnak biztató és megnyugtató kijelentéseket tett a vármegye közönségének petroleummal való ellátása érdekében s nemcsak az alispánnal fennálló atyafiságos szeretetének és barátságos jóindulatának adott ismételt kifejezést a miniszter, de a vármegye közlekedési, világitási és ellátási viszonyainak javítása érdekében teljes készségét és támogatását helyezte kilátásba.

Az ünnepély.

Szeptember 28 án a reggeli órákban már ünnepi köntöst öltött Rimaszombat. A város nagy gonddal rendbehozatta és feltisztította az utcákat és mondhatni, az összes köz- és magán-épületek zászlódszt öltöttek.

Dél előtt fél 10 órakor már kezdtek gyűlekezni a vármegyei ház kicsinosított, izlésesen feldisznított környékén. Réggel fél 8-kor megérkezett gróf Serényi Béla keresk. miniszter.

A közgyűlés.

11 óra tájban már élénk, igazán szép képet mutatott a közgyűlési díszterem, melynek karzatait díszes hölgyközönség foglalta le. Azután jöttek a küldöttségek. A katonai küldöttség, a testületek képviselői. Az eperjesi Széchenyi kör képviselője: dr. Wallentinyi Samu; a sárospataki almamater képviselői dr. Buza László rektor és Csontos József, Hanva, Csiz és Lénártfala presbiterei Juhász László lelkész vezetésével s a 150 fehérruhás leány a feljárnál egy-egy Tompa sirhantjáról hozott virágbokrétaival kezében helyet foglalt.

Megérkezett a kormány, főrendiház, képviselőház, Akadémia, Budapest székesfőváros, Kistaludi-Társaság, Petőfi Társaság, Hanva, Csiz és Lénártfala, Gömör-Kishont Törvényhatósága, Sárospataki Akadémia, Rimaszombat város gyönyörű koszorúja. A térre kivonult a főgimnázium ifjúsága tanáraik vezetésével, a polgári leányiskola, elemi iskola stb. az egyházak képviselői is eljöttek, a testületek: Polgári Olvasókör, Róm. Kath. Olvasókör, Ipartestület zászlók alatt jöttek s elhelyezkedtek a csakhamar zsúfolásig megtelt teremben.

A zöld asztal mellett helyet foglaltak gróf Serényi Béla miniszter, Putnoky Mórícz főispán, dr. Fornet Gyula alispán, Szent-Iványi Árpád, Bornemisza László és Lukács Géza nyug. főispánok, Hanvay Zoltán, Farkas Zoltán, báró Hámos László orsz. képvis., Széman Endre pápai prelátus, Busy Márton esperes stb. stb. és a hivatalos előkelőségek.

Az ünnepi diszközgyűlést Putnoky Mórícz főispán 11 óra tájban nagy figyelem közepette nyitotta meg.

A főispán melegen üdvözölve a megjelenteket, bejelentette, hogy a főrendiház és a képviselőház elnöke, valamint a belügyminiszter akadályozva lévén a személyes megjelenésben, őt bízták meg a képviselővel. A vallás- és közoktatási miniszter szívélyes üdvözlőt küldi. Melegen üdvözlö a m. kir. kormány képviselőjében megjelent gróf Serényi Béla kereskedelmi minisztert. Az ünnep nagyjelentőségéről szólt még lelkes szavakkal, majd ezzel fejezte be szép megnyitóját: „Tompa emléke dalaiban élni fog, míg e nemzet él.”

Utánna dr. Fornet Gyula alispán emelt szót, meleg, költői fordulatokban gazdag és nagy figyelemmel hallgatott beszédben méltatta a vármegye halhatatlan emléktű nagyszülőit: Tompa Mihálynak emlékét s mikor a „Viráregék” lánglelkű költőjének százados születési évfordulóját a vármegye és város ünnepi, dallal kellene kezdeni a megemlékezést, mert ha vérzivataros időkben a fájdalom, a bánat lepte meg a szíveket, a Tompa lantja vigasztalólag szólt a nemzethez: „Fiaim, csak énekeljétek.” A vendégeket üdvözölte ezután az alispán és a megjelenésben akadályozott Lévy József koszorú költőkhöz meleg üdvözlőt küldött. Bejelentette a Kistaludy-társaság, Beöthy Zsolt, Petőfi-társaság, Sípeki Balás Lajos, Tüdös István stb. stb. üdvözlését, s a megjelent ünnepi közönséget még egyszer szíve melegével köszöntve kérte őket, hogy hirdessék, miszerint a Rima és Sajó völgye mindenkor csendben, de hálás kegyelettel őrizi meg a nagy költő emlékét és „sohasem feleli el a dalt, melyre egykor tanítottak.”

Megható volt, mikor a beszéd alatt a Tompa-térről felhangzott Hanva, Csiz és Sajó-lénártfalva zászlók alatt sorakozott nagyszámu női és férfi küldöttsége a magyar himnuszt énekelte.

Az alispán beszéde így hangzik:

„Méltóságos Főispán ur!

Tekintetes Megyebizottsági diszközgyűlés!

Méltóztassanak megengedni, ha mély meghatottsággal szólalok fel, de a mit Tompa Mihály születésének 100 ik évfordulója alkalmával szívemben, lelkemben érzek, azt csak zenével, csak dallal lehetne hiven visszaadni. Dallal és zenével, mert hiszen a Rima és Sajó völgyét dalos nép lakja, mely szereime, vágya, imádata szíve dobogására, mint az ezer huru hárfá dalra zendül, mint a kicsi falusi templom imádságra hívó harang szava dalra csendül, dalra fakad!

S száll ez a dal egyszerűen, primitíven, de szívhez szólóan 1000 év óta fel nemzedékről nemzedékre, szájról szájra. S a mit ez a nép ezer év alatt szívében érezett s dalba foglalva elmondott: 100 év előtt a legnemesebben érző költői lélekbe a Tompa Mihály szívébe, lelkébe tömörült. Ezért drágább és kedvesebb nekünk az ő emlékezete, mint a Helleneknek volt a tenger fehér habjából kikelt rózsás testű Isten asszonyuk; mert Tompa Mihály szíve lelke népünk dalából, földünk harmatos virágillatából s a tavaszi melegítő napsugárból született. S kinek ne volna szent: népünk dala? édes: e föld harmatos virágillata? s kedves a melegítő tavaszi fényes napsugár? De szent és kedves nekünk a Tompa Mihály emléke, főképen azért, mert ő tanította meg, nemcsak a Rima- és Sajó-völgy, de az egész ország népét, hogy ha öröm, fájdalom, bánat vagy honfi bú nyomja lelkünket, vérzivatar és golyózáporban is „Fiaim, ti csak énekeljétek!”

S ma születése 100 ik évfordulóján tanúságtételre jöttek el s megtisztelték látogatásukkal országunk nagyjai, tudósai és írói, ha vajjon tudjuk e s nem felejtettük e még el a dalt, amelyre egykor bennünket megtanított?

Midőn e vármegye közönsége nevében és megbízásából megjelent vendégeinket — első sorban azonban — innen a távolból a nagy költő agg kortársát, aki Tompa költői lelkének bimbóba fakadását, virágzását és elhervadását látta s a ki mint magas koru aggastyán közöttünk nem lehet, de szívében, lelkében, de legfőképen szellemében és művében itt van és itt ünnepel velünk, szívem melegével köszöntöm Lévyt. (Kereszt nevét nem mondom, mert azt e teremben ugyanis mindenkinek tudnia kell.)

Mély tisztelettel üdvözlöm 1. a m. kir. kormány képviselőjében gróf Serényi Béla m. kir. keresk. miniszter ő nagyméltóságát, 2. a rozsnói róm. kath. székes káptalan képviselőjét, 3. a kassai Kazinczy-kört, 4. az eperjesi Széchenyi kör, 5. a sárospataki ref. főiskola megjelent küldöttségét, 6. a Tompa Mihály megjelent rokonait és atyafiait, 7. Hanva és igríci politikai és egyházköztség megjelent küldöttségét, 8. az egyházak és felekezetek lelkészeit, küldöttoit és képviselőit, 9. a hadsereg és m. kir. honvédség képviselőit, 10. a különféle egyesületek, testületek és társulatok képviselőit, 11. a sajtó képviselőit.

Tisztelettel bejelentem, hogy részben a nehéz közlekedési viszonyok, részben más akadályok folytán személyesen meg nem jelenhetvén hazafias üdvözlőt küldök: 1. az országgyűlés Főrendiháza, 2. az országgyűlés képviselőháza, 3. a m. kir. belügyminiszter, 4. a m. kir. vallás és közokt. miniszter, 5. a Magyar Tudományos Akadémia, 6. a Kistaludy-társaság, 7. a Petőfi-társaság, 8. sípeki Balás Lajos rozsnói r. kath. püspök ő nagyméltósága, 9. dr. Takács Menyhért jászói prépost ő méltósága, 10. dr. Tüdös István a tiszán ineni ref. egyházkerületi püspök ő méltósága, 12. Beöthy Zsolt ő maga, mint a Kistaludy-társaság elnöke.

De szívem melegével üdvözlöm általában vendégeinket s az érdeklődő közönséget s egy szersmind felkérem, hogy hirdessék ez országban szerte, hogy a Rima- és Sajó-völgy népe eddig is mindenkor csendben hálás kegyelettel őrizte a tavaszi virágok legnagyobb dalos költőjének emlékét s hogy nem felejtettük még el a dalt, melyre egykor minket megtanított!

Szívem melegével üdvözlöm vendégeinket! Isten hozta!”

Ezután Hanvay Zoltán, közéletünk tisztos alakja, Tompának kortársa és kebelbarátja lépett az emelvényre s bejelentette, hogy szemei gyöngesége miatt az emlékbeszéd felolvasására dr. Wallentinyi Dezső főgimnáziumi tanárt kérte fel.

Dr. Wallentinyi erre felolvasta a nagyterjedelmű, igazán szépen, sok meleg érzéssel és bensőséggel megírt emlékbeszédet, melyet csak az irhatott meg így, kivel a nagy költő, mint Hanvay mondja, az urvacsora előkészítésének pillanatától kezdve a legszorosabb nexusban volt. Nemcsak nagy költő és nagy pap volt Tompa, de nagy tudós is s megemlékezésében mint embert, mint szociológust, mint barátot és családfit is külön fogja méltatni.

Kis kitéréssel a mai irodalmi és politikai vonatkozásokat is érintette, azután a költőt és az embert jellemezte, a legtisztább költői hangulatból fakadó pémákról beszélve kiemelte, hogy ugy a legkisebb mint a legnagyobb költemények lelkéből lélekzettek s épen ezért ma megtalálják a szívhez vezető utat. A viráregékben kívül politikai irányu versei s a csüggedés korszakában irt Allegóriái a legmélyebb benyomást teszik. Az „Olajág”-ról külön megemlékezik s azután mint szociológust méltatta; összehasonlítást tesz Petőfi és Tompa között. Mint pap valódi lelkész volt, ki a mások meggyőződését mindenkor tiszteletben tartotta. Ezután a közöttük fennállott baráti viszonyt festette. A hanvai paplak repkényes tornácán évekig ültek együtt, mindig békeségben, soha össze nem különböztek s megértették egymást, nem ugy a fékezhetetlen titán; Petőfi, ki nem volt ki méletes a Tompa érzékenységgel és betegsége folytán mutatkozott ideges állapotával szemben. Majd a tátrai kirándulásáról, a feketehegyi tartózkodásairól emlékezik meg és végül a családif nemes erényeit magasztalta. „A tiszta szeretet, ugymond, mely Tompa és felesége szívét össze fűzte, talán csak a paradicsomban találta mását.” — Felemlíti, milyen érzéseket váltott ki az Akadémia 100 arany pályadíjának elnyerése, melyről Arany János értesítette a nagy költőt s Hanvay jelen volt, mikor a hír megérkezett. Tompa utolsó versének itétték oda a díjat. — Végül a hanvai sirról emlékezett meg a költői lelkű hanvai remete, majd szomoruan panaszkolja, hogy a nagy költő triasból a fővárosban hiányzik a Tompa szobor, de a mai nap — mikor Gömörvármegye és az egész ország irodalmi testületei melegen ünneplik a Tompa emlékét — ékesszóló bizonyítéka annak, hogy: „non omnis moriar!”

Falrengető tapsvihár fakadt a beszéd nyomán s rögtön szólásra emelkedett gróf *Serényi Béla* keresk. miniszter, kinek szavait szinte áhítatszerű csendben és nagy figyelemmel hallgatták. — A vármegye bensőséges családi ünnepélyén a kormány megbízásából mély meghatótsággal vesz részt. Párhuzamot von Tompa vigasztalást nyújtó és panaszos költeményei és a mai viszonyok közt. Ma is oly nehéz napokat élünk, mint azok voltak, melyek Tompa fénykorában virradtak reánk. Nemzeti önállóságunk és fenmaradásunkért folyó titáni küzdelemnek a nemzet által elvárt gyümölcsei megvannak. Meg lehet állapítani, hogy területi integritásunk megvan, s az alig várt és mindenki által hön óhajtott béke közeledni kezd. Ennek nyomán új korszak fog támadni a nemzet életében s az emberek közeledni fognak egymáshoz. Akár karddal, akár munkával, akár lanttal, akár eszmékkel igyekezett valaki a haza szent ügyét előre vinni, meg kell becsülni őket és emléktük kegyeletes megőrzése országos feladat, különösen bensőséges ünnepet ül ma e vármegye s ő a kormány által kiküldött koszorút: a dicsőség és megbecsülés koszoruját örömmel hozta a Tompa Mihály szobrára.

Ezután az eperjesi Széchenyi kör és Sáros-megye nevében a kör jeles titkára: dr. *Wallentinyi Samu* tanár tolmácsolta az üdvözlést, a sárospataki almamater nevében pedig annak szimpatikus és nagyműveltségű fiatal rektora: dr. *Buza László* szól; majd

Széman Endre pápai prelátnak a Tompa Kulturtársaság előkészítő bizottságának érdemes tagja emelkedett szólásra és szép bevezetés után előterjesztette indítványát, hogy 1. a vármegye Tompa Mihály képét festesse meg és a közgyűlési teremben helyeztesse el. 2. A hazafias kulturerők megyszerte való tömörülésével a Tompa Kulturtársaság békés időben alakitassék meg s a társaság létalapjának biztosítása érdekében gondoskodás történjék. 3. Addig is a Hanvay Zoltán által a Kisfaludy-Társaság kezelésébe felajánlott 1000 koronás Tompa alapítványhoz — melynek kamataiból az előző évben megjelent legkiválóbb költemény díjazandó — a vármegye 1000 koronával járuljon s a további intézkedésekkel az alispán bizassék meg.

Szent-Iványi Árpád örömmel üdvözlö az indítványt s elfogadásra ajánlja.

Hanvay Zoltán jelenti, hogy a hanvai hármaskör 100 koronát adott az összeghez s ő az emlékbeszéd tulajdonjogát átruházza a megyére s kinyomatás után bejövő összeget az alap gyarapítására fordítandónak tartja.

Dr. *Kovács László* polgármester bejelenti a városi képviselőtestületi közgyűlésnek nemes elhatározását, melylyel halhatatlan emlékü születésének százados születési évfordulóját megörökíteni kívánja, hogy t. i. a Tompa Kulturtársaság céljaira Tompa Mihály nevét viselő *tízezer koronás* alapítványt tesz, melynek kamatai évenként felhasználhatók.

Nagy lelkesedés kísérte a szép beszédet, mely után *Széman* Endre bejelentette, hogy *Sipeki Balás* Lajos hivatalos elfoglaltatása mellett is részt óhajtott venni az ünnepélyen, de utolsó pillanatban akadály jött közbe s így képviselővel a prelátnak bizta meg és 1000 koronát ajánlott fel a kulturtársaság céljaira. Ennek szíves tudomásul vételét kéri.

Ekkor rimakokovai *Knöpfler* Károly nagybirtokos 2000 koronát készpénzben nagy éljenzés közepette a kulturtársaság céljaira átadott az alispánnak.

Juhász László hanvai lelkész szimbolikus jelentőségűnek tartja a mai ünnepélyt s gyönyörű szép, formás beszédben szól a nemzet nagyságáról és hatalmas erejéről, mikor a vérzivataros időkben a szelidlelkű lantos emléket ily szépen ünnepelik. Az indítványt örömmel fogadja el.

A szobornál.

Ezután a közönség a Tompa-szoborhoz vonult, hol már ezrekre menő nép szállotta meg a teret s az ifjúság a szoborhoz vezető ut mentén sorfalat állott.

Az emelvényen csakhamar feltűnt dr. *Veress* Samu főgimn. tanár, ki a Tompa-szobor leleplezésekor is ünnepi beszédet mondott e helyen. Általános, méltó figyelem közepette messzececsengő hangon, lendülettel szavalta el *Lévay* József

agg költő gyönyörű alkalmi költeményét, mely így hangzik:

Tompa emléke.

Születése százados évfordulójának ünnepén Rimaszombatban, 1917. szeptember 28-án.

Két csillag gyúlt száz év előtt ez évben*)
Borús egünkön egymáshoz közel:
Arany nevével tündökölt az egyik,
A másik: a Tompáét vette fel.
Amaz: dicső tavasz csodás hirdetője;
Ez: a mélabus ősz bájos éneklője.

Énekesünk száz éves bölcséjénél
Ünnepeljük emlékét e napon;
Idézzük őt hozzánk a túlvilágról,
Velünk együtt örülni szabadon.
Szobrárt virág-erdő ölelje most körül,
Érzkeble tán attól megmozdul s felhevül.

Előtünk áll tükör gyanánt a pálya,
Melyet küzdve, remélve megfutott,
Az a rögös, homályos, árva kezdet,
Melyhez naptény szük réseken jutott;
De fölemelte őt az isteni múzsá,
Hogy legyen a nemzet fenkölt koszorúsa.

A szárnyas képzelet tündér-világa
Megnyilt előtte s ajka dalra kelt.
Hangjára már a tisztább, enyhe légben
Kecsegtető, nyájas viszhang felelt:
Ébredő pacsirta, mely a rögök közül
Reggeli dalával az ég felé röpül.

A természet ölelte őt magához,
Dajkáló anyja, hű testvére lett;
Előtte apró titkait kitartha
S adott hozzá teremtő ihletet:
Zengeni búbájjal, amit érzett s látott,
Örök életűvé tenni a virágot.

Népének atyjaként viselte gondját,
Éjjel, napot javára szentele;
Hiveiért Isten szolgálatában
Múzsája is kezet fogott vele.
Vezérül az élet zord útvesztőin át
Egy könyvet hirdetett: egyet... a Bibliát.

Forrása is gazdag költészetének
Magyar népünk talajjából fakadt:
Nyelvét, lelkét szeretettel művelve,
Növelni ott erős, új sarjakat;
Hogy ez az ősmező soha ne pusztuljon,
De mindig a nemzet üdvére viruljon.

Az Isten, a természet s minden érzés
Szentté avatta a hazát neki.
Válhatatlanul egygyé forrt a szívével,
S szívét, dalát folyvást melengeti:
Ha derült, ha borult a hon telett az ég,
A költő lelkén az mind visszatükrözék.

Óh, hogy felejténők azt a sötét kort,
Mely a végzet kezéből ránk szakadt...?
Midőn itthon „az elnyomott magyarnak
Magát kisírni sem volt már szabad:“
Az ő lantján zengett bátorító ének,
Élesztgetője a csüggedő reménynek.

Sebet gyógyita, vigasztalt, kesergett:
Keserveben is volt vigasztalás:
Egy-egy rejtett sugár villant belőle,
Hogy közelit már a feltámadás;
S élete alkonyán, hogy megegyeszer lássa,
Feltűnt szabadságunk hajnajasadása.

De fátyolt a végső gyötrelmes útra,
Melyen közelgetett a menny felé;
Égen, földön mind hiában kereste:
A balmazsirt sehol föl nem lelé.
Alakja rég pihen: föld-rész a föld alatt;
De lényének nemes tartalma fenmaradt.

Él közöttünk, él a nemzet szívében
Erőt, gyönyört árasztó szelleme:
A romboló idő irigy hatalma
Eredmény nélkül harcol ellene.
Örök elfelejtést nem borithat rája
A hanvai sírbolt örök éjszakája.

Lelkes éljenzés kísérte a szép szavakat,
mire a szobor megkoszorúzása következett.

Putnoky Mórícz főispán a főrendiház és a magyar képviselőház koszoruját, gróf *Serényi* Béla keresk. miniszter a m. kir. kormány koszoruját, dr. *Fornet* Gyula alispán a Magy. Tud. Akadémia, Gömör-Kishont vármegye és a Kisfaludy-Társaság koszoruját tette le a talapzatra. Dr. *Kovács* László polgármester Budapest szé-

*) 1817. márczius 2. és szeptember 28.

kesfőváros közönsége és Rimaszombat város koszoruját, dr. *Buza* László a sárospataki főiskola, *Juhász* László a Hanva, Csiz, Sajólánártfalvai hívek koszoruját helyezte el gyönyörű beszéd kíséretében. Elmondta a mesteri szónok, hogy e községekből 150 koszorút hoztak el a leányok s így fejezte be remek beszédét: „Áldás és fény nagy nevedre, Áldás és fény hű magyar népedre!“

A Szózat elénekzése után a közönség a szülőházhoz vonult.

Tompa szülőházánál.

Izlésesen, sok csinnal diszitették fel e nagy napra a Tompa szülőházát, s a márvány emléktáblát, melyen ez áll: „Itt született Tompa Mihály 1817. szeptember 28.“ virágguirlandokkal övezték, s az ablakokat felvirágozták.

Az ünnepi szónok itt *Czinke* István, a mi ékesszavu ref. lelkészünk volt, ki gyönyörű, költői és hazafias vonatkozásokban dus beszédben méltatta a Virágregék és az Olajág halhatatlan emlékü költőjét. „Ez az a ház, mely fölött száz év előtt a csillag megállott!“ Aztán megemlékezett a nehéz időkről, mikor Tompa a csüggedőket vigasztalta; s akkor volt legnagyobb, mikor a többi dalnokok körülötte elhallgattak. „Sárkunyhó szülötte, dicső nagy szellem, magasság lakója — mondta végül — zendítsd meg Simeon énekét: „Azt a napot várom, csak azt! Szólj hozzánk s a kunyhó aranypalotává varázsolódik.“ — A gyönyörű beszéd mély benyomást tett a hallgatóságra, mely a himnuszt elénekelte aztán visszament a vármegyeházára.

A diszközgyűlés befejezése.

A vármegyeházán *Putnoky* Mórícz főispán a közgyűlést újra megnyitotta, mire báró *Hámos* Antal előterjesztette indítványát, hogy az ünnepély minden mozzanatát s a beszédeket felölelő jegyzőkönyv egész terjedelmében nyomassék ki s küldessék meg a bizottsági tagoknak, irodalmi testületeknek s jutányos áron árusitassék a Tompa kulturtársaság alapjának gyarapítása céljából.

Dr. *Fornet* Gyula alispán bejelenti, hogy dr. *Wallentinyi* Dezsőné 200 koronát küldött a Tompa kulturtársaság alapja javára, *Putnoky* Mórícz főispán 1000 koronát ajánlott fel, *Lukács* Géza nyug. főispán 50 koronát, *Szabó* László birtokos pedig 200 koronát.

Végül *Lukács* Géza nyug. főispán hivatkozva a *Széman* Endre felszólalására, melyben ő is aposztrofáltatott, meleg szavakkal emlékszik meg dr. *Wallentinyi* Dezsőről, kinek iniciatívája folytán ő a Tompa születésének századik évfordulója megünneplésére a kezdeményező lépéseket megtette. Örvend azon, hogy alkalmá nyílik az eszre megpendítőjével szemben e helyen is elismerését és köszönetét kifejezni a tevékeny közreműködésért is dr. *Wallentinyinek* s ezt a jegyzőkönyvben is kifejezni kéri.

Az előterjesztéshez a közgyűlés hozzájárult s ezzel a diszközgyűlés véget ért.

*

Az ünnepély alkalmából vármegyénk alispánjához, illetve főispánjához a következő iratok érkeztek:

A magyar országgyűlés képviselőházának elnöke ezt írja:

„Nagyságos Alispán ur!“

A magyar országgyűlés képviselőháza nevében hazafias érzéssel üdvözlöm Gömör és Kishontvármegye törvényhatósági bizottságát abból az alkalomból, hogy a vármegye nagynevű születésének, a magyar nemzet hű fiának s egyik legnagyobb költőjének: Tompa Mihálynak emlékeztetését, születése századik évfordulóján diszközgyűlésen kegyelettel ünnepeli. A magyar nép országgyűlési képviselői szívük egész melegevel kell, hogy részt vegyenek — ha csak a távolból is — ebben az ünnepélyben, mert nem felejtetik, hogy a nagy költő annak az egyszerű népnek gyermeke volt, mely nép boldogulásáért kell dolgoznunk és küzdenünk nekünk is s hogy mindannyian annak a hazának szenteljük életünket, melynek mély fájdalmát és bizakodó hitét történetünk egyik legszomorubb korszakában éppen Tompa Mihály tolmácsolta legmélyebb érzéssel és legszentebb igazolással.

Fogadja Nagyságos Alispán ur őszinte tiszteletem kifejezését.

Budapest, 1917. évi szeptember hó 26 án.

Szász Károly, a képviselőház elnöke.

„Tompa Mihály születése 100-ik évfordulójának ünnepélye tárgyában folyó évi szeptember hó 15 én 17724. szám alatt kelt felterjesztésére értesitem Alispán urat, hogy a diszközgyűlésre szóló meghívásukat köszönettel vettem, a személyes megjelenésomban azonban hivatalos elfoglaltságom által sajnálatomra akadályozva lévén, a diszközgyűlésén képviselőtemben való megjelenésre is Gömör és Kishontvármegye főispánját kértem meg.

Belügyminiszter.

A magyar Tudományos Akadémia elnöke következő táviratot küldte:

„Szíves meghívásodért ismételve köszönetet mondok. Nagy sajnálattal jelentem, hogy a rimaszombati szép ünnepélyen személyesen jelen nem lehetek. Szívem egész melegével üdvözlöm Gömörvármegye közönségét, ki nagyszülöttjét, nekem is egyik legkedvesebb költőmet, oly hazafiasan ünnepli.

Berzeviczy Albert.

„A Kisfaludy-társaság, melynek Tompa mindenkor egyik legnagyobb dicsősége marad, hazafiai örömmel üdvözlöi a költő emléket lelkesen ünneplő vármegyét és várost, fényt csak az a szent tűz teríthet hazánkra, melyet a nemzet nagy költői gyújtottak miliók szívében.

A Kisfaludy-társaság elnöksége.

A magyar kir. Tudományegyetem bölcsészeti kara nevében e sorok érkeztek:

„Személyes képviseltetés nem sikerülvén, a távolból hazánk nagy költője emléke iránti kegyelettel veszünk részt ünnepélyükben.

Tudományegyetem bölcsészeti kara.
Goldzieher dékán.

A rosznyói megyés püspök e sorokkal mentette ki elmaradását:

„Nagyságos Alispán ur!

Koszorus költőnk: Tompa Mihály születésének 100-ik évfordulója ünnepelésében a vármegyei bizottság által tartandó diszközgyűlésen hivatalos elfoglaltságom miatt részt nem vehetvén, tisztelettel kérem Nagyságodat, hogy távolléteimet kimenteni sziveskedjék.

Lélekben együtt ünneplek Gömör-Kishont vármegye érdemes közönségével, amely oly szerencsés, hogy a nagy költőt fiának mondhatja. E nehéz időkben különösen érzem, hogy nagyszülöttünk szellemére szükségünk van. A nemzeti megpróbáltatások súlyos jármát csak az ő szelleme tanította meg emelt fővel hordozni, nemzetünket életében s ma is csak az ő lelkének, az ő szellemének ereje emelheti fel a világháború ökölcsepásai alatt vérző hazát, hogy bízzék s a reá várakozó nagy misszióknak önzetesen tudatában verekedje ki áldozatkész lelkülettel a béke örömeit. Legyen a vármegye kultúr-ünnepélye ennek a Tompa-szellemnek hirdetője, éltetője a magyar haza küzdő fiainak lelkében!

Kérem Nagyságodat, sziveskedjék tolmácsolni a közgyűlésen a jelenlevőkkel való őszinte együttérzésemet s fogadja nagyra-becsülő tiszteletem nyilvánítását.

Rozsnyó, 1917. évi szeptember 20.

Balás Lajos s. k., rosznyói püspök.

A székesfehérvári Vörösmarty körből e sorok érkeztek:

„Tekintetes törvényhatósági Bizottság!

1900-ban Fejérvármegye hódolt nagy fiának százéves emléke előtt, 1917-ben Gömörvármegye övezi kegyelettel saját nagy fiának százastendős születését.

Vörösmarty és Tompa korzagos költői működését nagyobb idő választotta el egymástól, mindkettő mégis összefűződik. Kápolnásnyék szülöttjében az alapvetőt, Rimaszombat fiában a befejezőt becsüli az irodalomtörténet. Vörösmarty a reformkorszakot, Petőfi a szabadságharc eseményeit irányította verseivel, Tompa viszont kitartást öntött az elnyomatás gyászos éveinek nemzedékébe, szó-

hoz juttatta a szenderegő vágyakat, a csüggedő reménységet és hirdette a szabadulást, melynek

„Igrében búbják lakik,
Behat mint a kétélű fegyver,
Mind a velők oszlásáig.”

Vörösmarty szellemének, költői nagyságának ápolója, az ötven esztendő Vörösmarty-kör tisztelettel köszönti az ünnepet, amely Tompa Mihály emlékének hódol.

Ebből az ünnepből, a kegyeletnek ebből a szépséges és meleg megnyilatkozásából Vörösmarty szellemére ragyog egy fénylő sugár, amely az idő — a távolság határán túl is körünkre világít.

Ez a fénylő sugár szerető vonzódást fakaszt a Vörösmarty-kör minden tagjának szívében és ez az érzés száll Tompa Mihály emlékének ünneplői felé, hogy tisztelő üdvözlést hozzon!

Székesfehérvár, 1917. szeptember 24 én.

Hazafias tisztelettel:

Dr. Kapossy Endre, Vértessy József,
titkár, a Vörösmarty-kör igazgatója.

Takács Menyhért jászóvári nagyprépost ezeket írja:

„A Tompa Mihály irodalmi hagyatékát őrző jászóvári Convent nevében hazafiai örömmel és tisztelettel üdvözlöm Gömörvármegye nemes közönségét a halhatatlan költő születésének századik évfordulóján. Buzgón kívánom, hogy nemzetünk dicsőült lantosának kultusza a vármegye székhelyéről hazánk határaitra megnövekedett nemzeti erőt, mindnyájunkat egyesítő hazaszeretetet és nagyjaink örök dicsőségét sugározza ki. Takács.”

Beöthy Zsolt, a Kisfaludy Társaság elnöke, ki Balatonfüreden üdül, ezeket írta:

„Egészségem — fájdalom — nem engedi, hogy a szülőváros Tompa ünnepélyén részt vehessek, csak távolból küldhetem egy öreg szív áldását a földre, mely nekünk adta őt, ki magyar érzésünket a rossz napokban leg-hatalmasabban tolmácsolta. Adja Isten, hogy ez a szent érzés nemzetünk minden sorában híven őrizze Tompa nagy emlékét.

Beöthy Zsolt.

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete folyó hó 24 én dr. Kovács László polgármester elnöklésével közgyűlést tartott, melyen a tisztviselőknél kivül jelen voltak: Bodor István, Benyo László, Fábry Zoltán, Grosinger Miksa, Gyürky Pál, Juvaszkó Jakab, dr. Kármán Aladár, Lengyel György, Loysch Ödön, Marikovszky Géza, Süte István, Széman Endre, Szabó József, Varga István, dr. Veress Samu, dr. Wallentinyi Dezső, Zachar Gusztáv és dr. Zehery István.

Az első tárgy dr. Wallentinyi Dezső indítványa volt, mely a Tompa Mihály születésének századik évfordulója méltó megünneplésére vonatkozott; indítványozta, hogy a város az ünnepélyen testületileg vegyen részt, a szoborra helyezzen koszort s a Tompa Kulturtársaság céljaira 10000 koronás alapítványt tegyen, ennek — az ünnepélyen — bejelentésével bizza meg a polgármestert.

A közgyűlés egyhangulag elfogadta a dr. Wallentinyi Dezső által meleg szavakkal megindokolt szép indítványt a Süte István és a polgármester pártoló felszólalása után.

Egyidejűleg bejelentette a polgármester, hogy a Petőfi Társaság a folyó hó 30 ikán Tompa emlékére tartandó ünnepi ülésre, melyen Lőrinczy György is szerepel, meghívta a várost. A közgyűlés megbizta a polgármestert, hogy a várost képviselje az ünnepi ülésen.

A pusztaszabadkai birtok ügye került ezután tárgyalásra. A polgármesternek az eladásra és a bérbeadásra, fakitermelésre nagy gondal megszerkesztett előterjesztése a képviselőtestület tagjai között előzetesen szétosztott s így alkalma nyílt mindenkinek a nagyfontosságú ügygyel behatóan foglalkozni. Dr. Törköly József, ki a megjelenésben hivatalos elfoglaltság miatt akadályozva volt, írásban adta be részletes és mindenre kiterjedő, gondos körültekintéssel elkészített hozzászólását, melyből meglátszott a szakértelem és a helyzetről való megfelelő tájékozottság. Ő az eladást — épen úgy

mint a polgármester is — csak a legutolsó esetben tartja keresztül viendőnek. Ajánlja, hogy a birtok ajánlattásák fel az államnak 112 kat. hold kivételével, melyen a fa volna kihasználható. Az állam által tervezett akadémiai jellegű tejjgazdasági szakiskolától a város javára várható erkölcsi és anyagi előnyöket is nagy hozzáértéssel ismerteti, reámutat a várható pótló adó csökkenésre, a termelés fokozására, a fakihhasználás előnyére és az adósság csökkentésének mérvére. A bérletek 30 évre — kat. holdanként 30 koronájával való felajánlását javasolja — a polgármester 40 koronás előterjesztésével szemben.

Nagy figyelemmel hallgatták a terjedelmes előterjesztést, melyet Süte István is helyesnek talált, de felvetette a bérösszeg progresszív emelkedésének észszerű eszméjét.

Gyürky Pál ezt szintén helyesnek tartja, de ez már részletkérdés, egyelőre az elvi döntésről lévén szó, a bérbeadás mellett foglal állást.

Széman Endre köszönetet mond a polgármesternek és dr. Törkölynek értékes elaboratumukért, ezek irányítóul tekintendők s a polgármestert a továbbiakkal megbizandónak tartja. A közgyűlés egyhangú határozata az lett, hogy a birtokot a város ajánlja fel a kormányának kat. holdanként 35 korona árban, tejjgazdasági akadémia céljaira, a fának 112 kat. hold területen való kihasználási jog biztosítása mellett s a polgármestert a továbbiakkal megbizza.

A szabadkai malom bérletét 2000 korona összeggel Lendvay Pállal kötötték meg kisebb módosítások és kikötések mellett.

A virilis képviselőtestületi tagok jegyzékének összeállítására Zachar Gusztáv elnöklésével Simon Mihály és id. Rábely Miklós küldetnek ki.

A vízvezetési és csatornázási rendeletnek az a része, melylyel a háztulajdonosok köteleztettek a bevezetés létesítésére, módosított, miután a határidő 1918. jan. 1-én letelik. Most a háború befejeztével a békekötés utáni 2 évig lett elhalasztva a bevezetési kötelezettség; ki-mondatott, hogy a vízdíjak 1919. december 31-ig változatlanul meghagyatnak.

A családi pótlék 1917. július 1-étől a min. rendelet szerint felemeltetik s a szükséges 14400 korona előleg engedélyezését a miniszteriumtól kéri a város. A pótlékot a szolgaszemélyzet is megkapja.

Sipos Dánielnének háborús segélyt szavaztak meg s a beszerzési előleget megállapították azoknak, kik a háborús segélyt a miniszteriumtól kapták s azoknak is, kik a város pénztárából veszik fel.

Még a Diana fürdő bérletügyét, az 1916. évi törlési és szaporodási jegyzéket, a vásárjogbérlet óvadék kiutalása iránti kérelmét intézték el s ezzel a közgyűlés véget ért.

Hirek és vegyesek.

PROLOG

A Tompa Mihály születésének százados évfordulója alkalmából e hó 27-én Gömör és Kishontvármegye közönsége által rendezett irodalmi művész-estélyre írta: Gál István.
Elmondotta: Máthé Jenőné.

A világban halál jár... szíveket tép a fájdalom, Mégia ünnepre hív a szavam, a dalom, Ünnepet hirdetek — ti kedves hallgatók — Halk szóval, szívesen, én: a szerény prolog.

Száz hosszú esztendő mulott el azóta,
Sok minden másképp lett, más lett a szerelem,
Más az érzésvilág, az asszony, a nóta,
Az emberi szív is talán másképpen fáj,
Mint akkor, mikor Te életre pattantál:
Gömöri föld gyöngye, örök Tompa Mihály.
Tán rosszabbak lettünk, léhábak, könnyebbek,
Talan azért sujtott minket a világ vész,
De ma száz esztendő ezüstös ködén át,
Amikor a lelkünk Te rozá vissza néz,
Önmagunkba szállva Hozzád emelkedünk,
S megtisztítja lelkünk a Te lelked szépe,
Fogékony szívében érezi a dalod,
Szép Gömörvármegyének szépre termett népe.
Büszkék vagyunk Reád... melegebb a szívünk
Ha neved tanulja az iskolás gyerek,
S hogyha versed mellett álmodoz a kis lány,
S ha összesimulnak szerelmes szép szemek,
Ha az esti szellő a lelkedet hordja,
S mi nem tudjuk mi az, csak érezzük hogy fáj...

De ez a fájdalom a szerelem lángja,
A Te szavad tüze... édes Tompa Mihály!
Búszkék vagyunk Reád... a miénknek érzünk,
S mint a szép ékszer, örök csókos esték,
Ugy élnek szívünkben a lelked dalai:
Harmatos kis bimbók... halvány virág-regék.
Ugy szeretjük őket, mint az első álmat,
Melyben csókot kaptunk... s amely oly szomorú,
Mintha a Te lírad érzékeny hurjáról
Pattant volna le a bús mélyező ború.
És olyan vagy nekünk, mint kertünk virága,
Melyet simogatva gondozunk, szeretünk,
S amelynek szirmához hozzánót a szívünk,
Kedves illatához reszkető szerelmünk...
Fehér vagy, tiszta vagy mint az első csókunk,
Vagy a decemberi első hópihének,
Nagy vagy mint az Élet... Örök mint a szépség,
Költő vagy... s boldogan érezzük a miénk.

A világban Halál jár... ezeket tép a fájdalom,
Mégis ünnepre hív a szavam, a dalom,
S mint egy szép asszonynak a kedveskedő bók,
Oly kicsi, oly szerény melletted e próg.
Ami jön utánna, az méltó lesz hozzád:
Erő, amin nem fog az idő s enyész,et,
Kegyeletes szívvel áldoz emlékednek:
Hálás Gömör népe s a magyar művészet.

*

Személyi hír. Dr. Forgó Lajos pécsi m. kir. posta és távirda igazgatóhelyettes lapunk kiváló munkatársa az elmúlt héten városunkban tartózkodott s részt vett a vármegye Tompa ünnepségein.

Széchenyi György gróf zempléni főispán jegyesével s jövőre apósával: gróf Zichy Ágosttal Krasznahorkaváraljára érkezett.

A bolgár király távirata. A bolgár királyt neje elhalálása alkalmából Tomory Géza nyug. főszolgabíró, akit a bolgárok csárjához személyes jó viszony fűz, hódoló részvét-távirattal keresett fel. — A bolgár király a hódoló részvétet következő táviratban közönte meg:

Szófia, 1917. IX. 24. A súlyos veszteséghez küldött mélyen érzett részvétéért meghatóan fejezem ki főszolgabíró urnak szívélyes köszönetemet. *Murányi gróf.*

Kitüntetés. A városunkbeli származású Soós Lajos budapesti posta és távirdataácsos a háboruban teljesített kitűnő szolgálatok elismerésül a Ferencz Józsefrend hadidiszitményes lovagkeresztjével lett kitüntetve. A kitüntetett derék postatanácsos itt végezte tanulmányait s köztünk élő édes anyja és rokonai látogatására időnként elszokott jönni városunkba.

Sub auspiciis regis avatás. A városunk szülöttének: Zehery Lajos hódmezővásárhelyi ítélőtáblai bírónak jeles fia: dr. Zehery Lajos budapesti kir. büntető törvényszéki jegyző, kinek tollából nemrég hangulatos, szép tárczát közöltünk, az összes jogi vizsgákat kitüntetéssel tette le s október 3-án kedden a kolozvári egyetemen fogják a király gyűrűjének ünnepélyes átadása mellett „sub auspiciis regis” doktorrá avatni. A kiváló fiatal ember avatására nagybátyja: dr. Zehery István vármegyei tb. főorvos, a kir. törvényszék orvosa, folyó hó 29-én Kolozsvárra utazott.

Athelyezés. Rigó Balázs főhadnagy, ki régebben az itteni m. kir. áll. mentelepnél szolgálatot teljesített, s a harctéren hosszabb időt töltött, most Debreczenből ismét az itteni mentelephez helyeztetett át segédtszéként.

Egyházmegyei hírek. A megyés főpásztor Rónay János drt a misepénzek kezelésétől felmentette és azok kezelésével Sándor János dr. theologiai tanár, papnevelőintézeti felügyelőt bizta meg, Cserevka Béla dr. theologiai tanárt pedig a papnevelőintézet h. aligazgatójává nevezte ki. S. V.

Czégvezetői kinevezés. A Rozsnyói Takarékpénztár és Zálogház r. t. igazgatósága Gabnay Antal intézeti főtisztviselőt czégvezetővé léptette elő.

Eljegyzés. Kendrovsky Miklós budapesti kir. hittudomány egyetemet végzett papnövendék eljegyezte Zsathkovics Meluczit, Zsathkovits János garamfői tanító bájos és szeretetreméltó leányát.

Kalocsay Etuskát, özv. Kalocsay Gyuláné leányát eljegyezte városunkban Nagy Endre tanító.

Halálozás. Borzi Lajosné helybeli szállító 14 éves kedves leánya: Zsófia f. hó 23-án hosszas betegség után elhunyt. 25-ikén nagyrészvét mellett temették.

Vallásos előadás. A helybeli református egyház előjárósága folyó hó 23-án a polgári leányiskola tornacsarnokában folytatta azon vallásos előadások sorozatát, melyeket a reformáció 400 éves emlékének nagy és korszakalkotó jelentőségéhez méltó megünneplése céljából tervbe vett. Előre bocsáthatjuk, hogy a miként az első előadás megtartásáról szóló értesítésünkben sajnálattal konstatáltuk a részvétlenséget és érdektelenséget s felhívtuk társadalmunk figyelmét ezen valóban lelkielvezetést nyújtó tartalmas előadásokra, úgy most örömmel referálhatunk arról, amit e második előadás nagyszámú látogatottsága is igazol, hogy a multkori sajnálatos körülmény nem annyira társadalmunk nemtörődömségében vagy érzéketlenségében, mint inkább e rendkívüli nehéz időkkel kapcsolatos viszonyokban keresendő. — E második vallásos előadást az egyházi ének elhangzása után Simon Mihály ref. lelkész szivhez szóló imája vezette be. Utánna Spingor Jenő ref. lelkész lépett az előadói asztalhoz, aki a helybeli egy. prot. főgimnáziumnak 8 éven át volt egyik büszkesége s osztályának elejétől végig első jeles tanulója. Előadó e konnekszusra hivatkozva, örömeinek adott kifejezést afölött, hogy Rimaszombatba jöhetett, ahova őt diákéveinek legboldogabb emlékei is fűzik. Majd a „reformátorok hite” czimen megkezdte eszmékben és gondolatokban gazdag előadását. Egyszerű természetességgel, egy tiszta vallásos lélek idealismusával beszélt a reformátorokról, melyek a személyes bensőségteljes hitnek sziklaszilárd fundamentumait képezik. Visszaszállott az ókorba, példákkal szolgált a klasszikus korból, ismertette nagy vonásokban a különböző filosofiai nézeteket, számos részint ismert, részint a külföldön személyes tapasztalatból szerzett és a gyakorlati, mindennapi életből vett példákat és eseteket sorakoztatott fel szemünk előtt s végül a mostani világháborúnak irigységen, önzésen, kapzsiságon alapuló borzalmaira hivatkozva látja, hogy az Isten országa még mindig késik, mert hiányzik az igazi krisztusi szeretet, mert az önzés tölti be a sziveket, mert mindenki a maga akaratát cselekszi és megteledezik az evangelium örök ígíről, pedig „az ég és a föld elmúlnak, de ezen ígék soha el nem múlnak.” — Az eszmékben, gondolatokban és példákban gazdag előadás mindvégig lekötötte a hallgatóság figyelmét, amely valóban szép lelki élvezetet nyert az előadásban. — Előadás után Mária testvér, a ref. egyház diakonissája mutatkozott be. Kedves, találó hasonlaton alapuló beszédben ajánlotta magát a hívek figyelmébe és szeretetébe, azon reményének adva kifejezést, hogy a hívek támogatásával az egyház és ő általa kitűzött nemes céljának meg lesz az eredménye. Végül Czinke István lelkész mondott köszönetet a megjelenteknek érdeklődésükért s Spingor Jenő előadónak tartalmas szívet-lelket emelő előadásért. Együttal bejelentette, hogy október 7-én Nagy Béla theologiai tanár fog előadást tartani s előre is felhívja a hívek figyelmét ezen előadásra.

Közigazgatási bizottsági ülés. A vármegyei közigazgatási bizottság október hó 8-án, hétfőn d. e. tartja havi rendes ülését.

A Petőfi-társaság Tompa-emlék-ünnepé. A Petőfi-társaság Tompa Mihály születésének századik évfordulója alkalmából a magyar tudomány akadémia dísztermében e hó 30-án (ma vasárnap) d. e. 11 órakor emléktűnnetet tart, a melynek tárgysorozatán a Lörczy György kir. tanácsos, rendes tag — a volt gömöri tanfelügyelő — tart felolvasást. Az ünnepélyt Jászai Mari művésznő, tiszteleti tag, Tompa költeményeiből választott szavai zárja be. Az ünnepélyre a Petőfi-társaság meghívta Gömör és Kishontvármegyét és Rimaszombat város közönségét is. A vármegye képviselőtében Gál István vármegyei aljegyző, a város részéről dr. Kovács László polgármester vesznek részt az ünnepélyen.

Közigazgatási bejárás. A rimaszombati konzervgyár r. t. Rimaszombati vasuti állomástól kiágazólag a gyár területére egy iparvágányt létesít, melynek közigazgatási bejárása e hó 27-én volt Rimaszombatban. A bejárás

a kereskedelemügyi miniszterium vasuti és hajózási főfelügyelőse részéről részt vett Zajmush főfelügyelő, a vármegyét dr. Söldos Béla vm. főjegyző képviselte.

Ezüst signum laudis. Halasy Barna a 4. honv. táb. ágyusezred hadnagya a kardok egyidejű adományzása mellett újlagos legfelsőbb dicsérő elismerésben részesült.

Szederlevél gyűjtés. Főgimnáziumunk tanuló ifjúsága tanári vezetés alatt tegnap, szombaton kirándult a pokorági hegyekre, hogy ott a hadsereg részére szederlevelet gyűjtsön.

Viszik a harangokat. A megye területén mindenfelé folyik a harangok rekvirálása, minden töronyban csak egy harangot hagynak meg. Értesülésünk szerint Záborszky Miklós 34-ik gyalogezredbeli főhadnagy járja be a községeket ebből a célból.

Gondnoksági ülés. Az állami elemi fiu és leányiskolák gondnoksága f. hó 25-ikén dr. Kovács László elnöklésével ülést tartott, melyen Matolcsy Pál és idősb Törköly József igazgatók referátuma alapján a beiratások eredményét tudomásul vették s megállapították a költségvetést.

A városaink vagyoni és háztartási helyzete. A városok jelenlegi vagyoni és háztartási viszonyairól, továbbá arról, hogy a városok háztartási helyzete a hosszantartó háboru folyamata alatt miképen alakult, a belügyminiszter tájékozódást akarván szerezni, felhívta az alispánt, hogy a vármegye területén levő városokra vonatkozólag az ehhez szükséges adatokat állítsa össze.

Tragikus véletlen. Az utóbbi időben feltűnően elszaporodott gyümölcs és élelmiszer lopások eseményei közé egy szerencsétlen végű revolverlövés ékelődött e héten. Az Andrássy-uton levő Hámos és Kárpáti házak mellett levő kertek terményeit annyira dezsmálták, hogy a tulajdonosok közösen megállapodtak a kertek felváltva történő állandó őrzésében. F. hó 23-án virradó hajnalban Kárpáti Sándor polg. leányiskolai tanár volt az inspekeziós felügyelő s a homályban látta, hogy két katona lopja az almát s már a kenyérzsák meg is volt töltve, mikor kiáltására a két katona megszökött, erre Kárpáti pisztolyából ijesztésül utánuk lőtt a fák közé, majd mint aki dolgát jól végezte, a tolvajok elriasztása után visszament házába. A teljes kivirradás után átment a drótkerítéssel elválasztott Hámos-kertbe s ott talált 2 nagy almával teli kenyérzsákot, mint otthagytott zsákmányt és a hátsó kerítés mellett egy 80-ik gyalogezredbeli katonát, aki meglötten feküdt a földön. A katona Kurcsák Mihály 19 éves, galicizai származású ifju volt, akinek a löveg mellkasába hatolt s tüdejét szívet találta, néhány perc alatt meghalt. A tanár futott rögtön orvosért, s azonnal jött dr. Fuchs Izso kórházi osztályvezető orvos, azonban már csak a halált konstatálhatta. Az eljárás megindult. A hullát f. hó 24-én felboncoltatta a kir. törvényszék s 25-ikén a katonaság eltemette.

Cserkészek munkája. A helybeli főgimn. cserkészcsoportja a napokban 4 láda szárított gyógynövényt küldött Budapestre a hadiárvák és özvegyek javára; a gyűjtést a fiuk a nyáron végezték. — Most pedig vadgesztenyét gyűjtenek hasonló czéllal a város megbizásából.

Czegléd Gyula hangversenye Rimaszombatban. Czegléd Gyula, a fővárosi kabarék kedvenc dalköltője, aki a saját szerzeményeit eredeti interpretálásban játsza és éneklő, október hó 23-án és 24-én a rimaszombati Apolló mozgófénykép színházban nagy hangversenyt rendez, melyen rajta kívül több fővárosi jónévű művész is részt vesz. A közönség, mely a közelmúlt napokban briliánsan megmutatta, hogy a valódi művészi értékeket kellő szeretettel tudja fogadni, bizonyára örömmel veszi ezen hangverseny híreit, amely nivójában a legkényesebb igényeket is kielégíthet majd. Czegléd Gyula egy nagyobb vidéki körut során ejti utba Rimaszombatot s tervbe van véve, hogy esetleg más Gömöri várost is felkeres.

Uj zeneművek. Gáspár János rozsnyói áll. tan. okl. középiskolai énektanártól megjelentek: 34-es baka nóta zongorára, ára 30 fill. Uj király hymnus, ára 30 fillér. — A nótákat máris éneklők szőlőiben a magyar bakák Galicziában.

Közigazgatási hír. Kuna Elemér ratkói járásteli szolgabíró központi előadói teendői vitelére az alispán október hó elsejétől kezdve hivatalához berendelte.

Tompa Mihály jászóvári irodalmi hagyatéka. Köztudomásu, hogy Tompa Mihály 1868. május 15 én, közvetlenül halála előtt, irodalmi hagyatékát, kiadatlan és az akkori időkben meg sem jelenhető munkáit egy vaskos kötetbe foglalva, a jászóvári premontrei kanonokrendnek adta át azzala kérésrel, hogy ez a lepecsételt könyv halála után ötven évvel bontandó fel és hozandó nyilvánosságra. Ez a könyv — Tompa Mihály irodalmi hagyatéka — jelenleg a jászóvári prépostnak Takács Menyhértnek birtokában van, aki gondosan őrzi a nagy irodalmi értékű hagyatékot, hogy a jövő esztendőben, a rendelkezéshez híven 1918. május 15-én, a Magyar Tudományos Akadémia útján átadja azt a nyilvánosságnak. Hogy mit tartalmaz a költő irodalmi hagyatéka, erre vonatkozóan csak Lévy József, az ősz költő és Hanvay Zoltán tudna hozzávetőleges felvilágosítást adni, amennyiben tudomásuk van arról, hogy Tompa Mihály utolsó feljegyzései az ötven évvel ezelőtti állapotokra vonatkoznak, az akkori kornak akkor meg nem írható és ki nem adható aktualitásai vannak benne, továbbá a költő magánéletére vonatkozó számos írás és több értékes nagybecsű irodalmi munka is. Mikor Tompa Mihály a jászóvári rendnek lepecsételt hagyatékát átadta, a rend kérdést intézett hozzá, hogy a könyv mit tartalmaz. Tompa Mihály ekkor kijelentette, hogy sem a hiteles, sem a dinasztia ellen való dolgok a könyvben nem foglaltatnak, de különben, ha a rendnek aggodalmi volnának, akkor bontsa fel és olvassa el a könyvet, mielőtt azt megőrzés végett átveszi. A rend nem élt vissza ezzel a jogával, úgy hogy az irodalmi hagyaték ma is ugyanolyan sértetlen, ahogyan azt Tompa Mihály átadta, nagy, fekete pecséttel lepecsételve. Takács Menyhért jászói prépost érdekesen mondta el egy kassai hírlapírónak, hogy miképpen kellett megmenteni Tompa Mihály hagyatékát az orosz betörés elől. Amikor az oroszok — mondta Takács Menyhért — Magyarország telvidékét fenyegették és már Kassa vidékét veszélyeztették, a hagyatékot a rend fontosabb irataival együtt sietve Budapestre hoztuk, és itt az intézet Wertheim szekrényében tartottuk elzárva. Kénytelenek voltunk ezt tenni, mert a helyzet már fenyegető volt, a rend növendékeit is elküldték Jászóvárról Váradszentmártonba, féltettem tehát ezt a nagybecsű irodalmi kincset. Fél évig őriztük Tompa Mihály hagyatékát a többi iratokkal együtt Budapesten, amíg végre visszahelyeztük és ismét a jászóvári országos levéltárban helyezhettük el. Tompa Mihály hagyatéka jelenleg is ott van és ott marad jövő év május 15 ig, amikor azt átadjuk a nyilvánosságnak. A rend kérdést fog intézni a Magyar Tudományos Akadémiához, hogy milyen ünnepség keretében kívánja felbontani Tompa Mihály hagyatékát és milyen módon kíván résztvenni ennél az érdekes irodalmi aktusnál, mert véleménye szerint, bár Tompa Mihály egyenesen és kizárólag a jászóvári premontrei kanonokrendre bízta lepecsételt hagyatékát, mégis a rend úgy véli, hogy legméltóbb volna, ha az felbontása után az Akadémia tulajdonába menne át.

Ünnepi program. A rimaszombati állami polgári leányiskola „Tompa Önképzőköre” 1917. október 6-án délután 4 órakor Tompa ünnepet rendez a következő műsorral: 1. Himnusz. Éneklük a növendékek. — 2. A gólyához. Irta: Tompa M. Szavalja Lengyel Malvin III. o. t. — 3. Tompa népdalok. Zongorán előadja: Baltazár Erzsébet IV. o. t. — 4. Felolvasás. Tartja: Jakovetz Ilona polg. isk. tanítónő. — 5. Püsztan: Irta: Tompa M. Éneklük a növendékek. — 6. Havasi rózsa. Irta: Tompa M. Szavalja: Matolcsy Klára IV. o. t. 7. Az ibolya álmai. Irta: Tompa M. Megzenésítette: Ábrányi Kornél. Zongorán előadja: Gyürky Sári IV. o. t. — Három a daru. Irta: Tompa M. Szavalja: Lévai Ilona IV. o. t. — 9. Szózat. éneklük a növendékek. A szavallatokat Veres Ilona IV. o. növ., önképzőköri titkár konferálja be. Az érdeklődő közönséget ezúton hívja meg az igazgatóság.

Vásáráthelyezés. Rimakokova nagy községben október hó 6-ára eső országos vásárt az alispán október hó 5-ére helyezte át.

Gyilkosság. Megirtuk lapunk múlt számában, hogy a Sőspart püsztan, Hangony mellett, Geiger Barnát és feleségét meggyilkolták. Geiger hazatérőben volt és hátulról vadászfegyverből 16 os házállag készült serőttel lötték le, a vonagló emberre még több fejszeapást mértek a tettesek. — A lakóháztól mintegy 15—20 méternyire az asszony holtteste feküdt; ezt szintén fejszeapással és lövéssel végezték ki. A lakásban a csendőrség mindent feldulva nagy rendtelenségben talált, nem tudni mennyi pénzt vagy értéket vittek el a tettesek, takarékpénztári betétkönyvet, hadkölesönkötvényeket és az ágyneműk közt elrejtve 10000 korona készpénzt talált a csendőrség. Lehet, hogy a tettesek ezt kutatták, de nem akadtak rá. A nyomozás folyik.

Az e heti műsor az Apolló Állandó színházban vonzó, jól összeállított és a látogató közönséget szórakoztató volt. Szerdán a „Grófnő levelei” című film volt a sláger darab, továbbá élénk derűtséget keltett „Mozi Bandi kalandja.” Előkészületben van a X. isonzoói csata gyönyörű felvétele s — mint halljuk — október vége felé a tulajdonos nagy áldozatok árán egy kitűnő kabaré társaság lehozatalával óhaját kedvében jární a publikumnak.

Szombat-vasárnap: „Néptribun” dráma és „Meggzőköt vőlegény” bohózat.

Nyilt-tér.

E rovat alatt közölttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

Nyilatkozat.

Alólirott ezennel kijelentem, hogy nem volt tudomásom arról, hogy Rimaszombatan 1917. évi augusztus hó 8-ik napján Wellisch Hugó urat megsértettem volna, mert az eset mulatás után történt. — Az eseményről csakis dr. Törköly József rimaszombati ügyvéd ur hozzám intézett leveléből szereztem tudomást. — Kijelentem tehát, hogy én Wellisch Hugó urat, kit személyesen nem is ismerem, sérteni nem akartam és sajnálatomnak adok kifejezést a fölött, hogy cselekményem neki kellemetlenséget okozott s tudomásomon kívül tett sértő kijelentéseimet ezennel visszavonom.

Kelt Csetneken, 1917. évi augusztus hó 25-ik napján. Szentmiklóssy László s. k.

Előttünk:

Dr. Kass Andor, s. k. körorvos.

Hevessy Béla, s. k.

Házvezetőnő

Egy 51 éves, keresztény vallásu özvegy urnő, ki a háztartás minden ágában jártas, házvezetőnői állást keres paróchián, magányos ur vagy urnőnél. — Szives megkeresést „T. E. szorgalom” Fűlek, (Nógrádvármegye). 3—3

Felhívás.

A cs. és kir. 80. gyalogezred gazdasági intézősége Rimaszombatan a saját szükségletének fedezésére beszerezni óhajit nagyobb mennyiségű főző-tőkhöt, zöld babot, répát és almát. — Szállítási óhajitó felhívatnak ajánlataikat — az árak feltüntetésével — a cs. és kir. 80. gyalogezred gazdasági intézőségéhez címezve Rimaszombat Rákóczy-utca 1. sz. intézni.

Hudecz István kályhás
Rákóczy-utca 24. (ezelőtt Jánosi-utca).

Jó irással és számolással bíró

kisasszony

felvétetik a Gömörmegyei Aruforgalmi Részvénytársaságnál.

Bérbeadó földek

Rimaszombat határában több holdnyi területű szántóföld egy vagy több holdankint rövidebb hosszabb időre kedvező bérleti feltételek mellett bérbe vehetők. Továbbá eladó egy teljesen jó karban levő czimbalom, valamint egy nagy mangorló. CZIM: a kiadóhivatalban.

300—400 métermázsa elsőrendű csemege-szőlőt

szállítok napi árban. — Nagyobb rendelmenynél árengedmény. — Szállítás: 5 kilogrammos kosarakban. 5—5

Waldmann József Sajószentpéter.

Hirdetmény.

Fazekaszsaluzsány község tulajdonát képező korcsmaépület és bolt Fazekaszsaluzsány község birájának házánál t. évi október hó 16-án délelőtt 11 órakor 1918. évtől kezdőleg 3 évre haszonbérbe fog adatni.

Fazekaszsaluzsány, 1917. szeptember 24.

1—2

Előljáráóság.

Értesítés.

Putnok és Vidéke Bortermelőinek Szövetsége Részvénytársaság Putnok, igazgatósága tudatja az igen tisztelt részvényeseivel, hogy a ma tartott alakuló közgyűlés határozata szerint a részvények vételárának második 30 százaléka 15 nap alatt azaz 1917. október 9-éig és a vételárból fennmaradó 40 százalék és részvényenként 3 kor. részvénykiállítási díj, melyben a bélyegköltség is benn foglaltatik, további 15 nap alatt azaz 1917. október hó 24-éig befizetendő.

Putnok, 1917. szeptember 24.

Az igazgatóság.

Eladó uri lakás.

Feleden a kisállomáshoz közel egy öt szobás uri lakás szabad kézből eladó. — Értekezni lehet a gazdasági felügyelőnél Rimaszombatan. 2—3

Arverési hirdetmény.

Turcsok község tulajdonát képező korcsma-ház és mézarszék az 1918. évi január hó 1-től kezdődő 6 (hat) egymásutáni évekre Turcsokon a bíró házánaál folyó évi október hó 16-án délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános arverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 1000 korona, melyen alól a ház bérbe nem adatik.

Arverési feltételek a szirkai körjegyzőnél és a községi bírónaál megtudhatók.

Szirk, 1917. évi szeptember 16-án.

Várhegyi Béla, körjegyző.